

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2021, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Železný Brod, odbor dopravy, ze dne 5. 10. 2020, č. j. X (dále jen „správní orgán prvního stupně“). Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně zamítnul jako nedůvodné námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 26. 5. 2020 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

II. Žaloba

2. Žalobce považoval rozhodnutí za nesprávné a tvrdil, že jím byl zkrácen na svých právech takovým způsobem, že to mělo za následek nezákonné rozhodnutí. Tvrdil, že žalovaný zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích orgánů ve shodných věcech a významně tak narušil jeho právní jistotu. Na podporu svých argumentů žalobce označil a soudu předložil několik rozhodnutí správních orgánů, které se týkaly obdobných věcí. Z hlediska právní jistoty nepovažoval žalobce za přílehavé, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly odlišným způsobem.
3. Žalobce ve svém odvolání napadl jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Tvrdil, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že tyto posuzovat nemůže, jelikož jediné důkazy, které posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek. Takové oznámení nemůže být dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká. Z rozhodnutí by měly být patrný údaje o osobě, která přestupek spáchala, místě a době spáchání přestupku, mělo by být zcela jasné, čeho se měla osoba dopustit a jakou zákonnou povinnost porušila. Argument, že žalobce dal svým podpisem souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle žalobce naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost správních rozhodnutí odpovídala osoba, která se přestupku dopustila. Není totiž možné po ní vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohla správnost rozhodnutí posoudit.
4. Žalobce v obecné rovině popsal, jakým způsobem není možné zápis do příkazového bloku provádět. Identifikoval případy, kdy z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měla osoba, která přestupek spáchala, dopustit. Upozornil na nepřípustnost použití zkratk, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání, což demonstroval na příkladech vadných zápisů. Rovněž uvedl, že musí být z rozhodnutí zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo vyloučeno, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci. Žalobce dále uzavřel, že údaje musí být čitelné, srozumitelné a přehledné.
5. Následně vytýkal vady jednotlivých příkazových bloků ze dne X, X a X. Shodným textem brojil proti všem třem blokům. Tvrdil, že v kolonkách č. 1-4 není přesně zjištěna osoba, která přestupek spáchala. Údaje zde nejsou přesně vypsány a jsou částečně nečitelné. Rovněž ověření totožnosti není dle popisu uvedeného v předmětném rozhodnutí dostačující. V kolonce č. 5 není přesně zjištěna doba spáchání přestupku, když údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné a nejsou uvedeny

kompletně. Dále není uvedeno místo spáchání přestupku a z popisu přestupku nevyplývá jednoznačně skutková podstata popsáního jednání, ani její propojení s povinností stanovenou zákonem. V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit, a není proto možné přesně určit toto jednání a tedy ani odpovědnost žalobce za toto jednání. V kolonce č. 7 není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo jednání spácháno úmyslně nebo z nedbalosti. V kolonce č. 8 není zcela zřetelná výše uvedené sankce. V kolonkách č. 9-11 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde byl příkazový blok vydán a nejsou zde uvedeny všechny údaje o osobě, která jej vydala. Není patrné ani datum vyhotovení a převzetí rozhodnutí a popis žalobce.

6. Žalobce zpochybnil způsobilost všech příkazových bloků být podkladem pro záznam do registru řidičů, neboť přestupky nebyly vůbec vymezeny jako konkrétní a individualizované jednání. Odkazoval v této souvislosti na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 08. 2014 č. j. 4 As 127/2014-39.
7. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud rozhodnutí žalovaného i správního orgánu prvního stupně zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný plně odvolal na napadené rozhodnutí. Žalobce v žalobě užil obdobné argumenty jako v odvolání, přičemž žalovaný na tyto námitky reagoval již v napadeném rozhodnutí. Žalovaný navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje.

IV. Zjištění ze správního spisu

9. Dne X byla žalobci příkazovým blokem série X, č. X, uložena pokuta ve výši 100 Kč pro spáchání přestupku ve smyslu § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobci uloženy 3 trestné body do bodového hodnocení.
10. Dne X byla žalobci příkazovým blokem série X, č. X, uložena pokuta ve výši 100 Kč pro spáchání přestupku ve smyslu § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobci uloženy 3 trestné body do bodového hodnocení.
11. Dne X byla žalobci příkazovým blokem série X, č. X, uložena pokuta ve výši 200 Kč pro spáchání přestupku ve smyslu § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobci uloženy 3 trestné body do bodového hodnocení.
12. Dne X byla žalobci příkazovým blokem série X, č. X, uložena pokuta ve výši 1 400 Kč pro spáchání přestupku ve smyslu § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byly žalobci uloženy 3 trestné body do bodového hodnocení.
13. Posledním přestupkem dosáhl žalobce 12 bodů v bodovém hodnocení. Správní orgán prvního stupně proto vydal dne 26. 5. 2020 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
14. Dne 29. 5. 2020 podal žalobce námitky proti oznámení správního orgánu prvního stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení. V odůvodnění námitek uvedl, že nesouhlasí s některými záznamy bodů v registru řidičů.
15. Poté, co byl žalobce vyzván, aby se vyjádřil k podkladům řízení před vydáním rozhodnutí podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), byly

námítky rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 12. 10. 2020 zamítnuty podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů ke dni 26. 5. 2020 byl potvrzen. Správní orgán prvního stupně se zabýval obsahem jednotlivých příkazových bloků z hlediska jejich určitosti a srozumitelnosti. Shledal, že všechny obsahují zákonem předvídané náležitosti. Rovněž doplnil, že při posuzování příkazových bloků správní orgán zkoumá pouze to, zda je tu způsobilý podklad pro záznam, již však nezkoumá správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě došlo k záznamu bodů. Dále uvedl, že řidič podpisem bloků s přestupky souhlasil. Položky na příkazových blocích byly náležitě vyplněny a příkazové bloky byly způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče.

16. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal banketní odvolání dne 26. 10. 2020, přičemž v jeho doplnění ze dne 9. 11. 2020 uplatnil vůči náležitostem jednotlivých bloků obecné odvolací námítky, které směřovaly do přezkoumatelnosti rozhodnutí a způsobilosti podkladů pro zápis. V odvolání bylo napadeno i používání zkratk k popisu přestupkového jednání.
17. Žalovaný prvostupňové rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním přezkoumal v plném rozsahu. Dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci. Podle žalovaného správní orgán prvního stupně rozhodoval o námitkách na podkladě pravomocných rozhodnutí, na základě kterých byly žalobci body zaznamenány, nejen na základě oznámení o přestupcích. Následně s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu dovodil, že odvolací námítky jsou nedůvodné. Rozhodnutím ze dne 21. 1. 2020 proto žalovaný rozhodnutí prvostupňového orgánu potvrdil a odvolání žalobce zamítl.

V. Posouzení věci krajským soudem

18. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
19. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci námitek proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu.
Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námítky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností ve smyslu odst. 2 téhož ustanovení námítky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námítky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námítky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námítky zamítné a provedený záznam dle odst. 3 téhož ustanovení potvrdí.
20. V obecné rovině soud nejprve připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, podle něhož: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý*

podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o pokutě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39) ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v příkazním řízení, aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů. Nepochybně tyto závěry lze vztáhnout také k příkazovým blokům vydaným od 1. 7. 2017 dle § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

21. První žalobní bod, který se týká nereflexivního odvolacích důvodů, v podstatě kopíruje žalobní námitky uplatněné již v žalobách projednávaných zdejším soudem pod sp. zn. 59 A 15/2015 a sp. zn. 59 A 34/2015, sp. zn. 59 A 64/2015, sp. zn. 59 A 65/2015 či sp. zn. 59 A 68/2015, sp. zn. 59 A 118/2017, z poslední doby např. pod sp. zn. 59 A 63/2018, sp. zn. 59 A 86/2018, sp. zn. 59 A 89/2018, sp. zn. 59 A 69/2019 či sp. zn. **Error! Reference source not found.**0. Žaloba v tomto směru neobsahovala žádné žalobní výhrady, které by žalobcův případ individualizovaly a směřovaly do konkrétních částí napadeného rozhodnutí žalovaného a opomenutí konkrétních odvolacích námitek.
22. K uplatněnému žalobnímu bodu soud shodně jako v předchozích rozhodnutích ve shora označených věcech uvádí, že je samozřejmě povinností žalovaného jako odvolacího orgánu svoje rozhodnutí řádně odůvodnit v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, včetně vypořádání odvolacích námitek. Tuto povinnost však nelze absolutizovat a chápat ji jako striktní požadavek na podrobné vypořádání každé dílčí námitky a argumentace, je-li z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, jak o odvolacích důvodech žalovaný uvažil a na základě jakého skutkového stavu a právních úvah a důvodů rozhodl tak, jak rozhodl. Některé výtky mohou být vypořádány i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje správní orgán názor odlišný od žalobcova, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy minimálně *implicite* vypořádá.
23. Soud má za to, že napadené rozhodnutí se plně vypořádalo jak s odvolacími důvody uplatněnými v obecné rovině, včetně odkazu na rozhodnutí vydávaná jinými krajskými

úřady,

tak i s konkrétními výtkami, které žalobce vůči jednotlivým rozhodnutím a předmětným blokům vznesl. Soud považoval v daném případě rozhodnutí žalovaného za srozumitelné, přezkoumatelné, řádně odůvodněné.

24. Odvolává-li se žaloba znovu v úvodní části na rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, jakož i na další rozhodnutí správních orgánů, uvádí soud, že nepovažoval za potřebné se jimi zabývat pro účely posouzení žalobních námitek. Žalobce nenavrhol těmito listinami doplnit dokazování, neuváděl ani, jaké skutečnosti by jimi mohly být podloženy, kromě správní praxe toho kterého správního orgánu. K tomu lze jen poznamenat, že případná jiná praxe správního orgánu či rozsah odůvodnění jiných rozhodnutí bez dalšího nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí žalovaného. Soud pouze z opatrnosti dodává, že správní orgány v předkládaných rozhodnutích odvolateli vyhověly, jelikož v tom konkrétním případě seznaly, že napadené rozhodnutí, potažmo příkazové bloky, trpí konkrétními vadami. Taková specifická zjištění však nelze bez dalšího aplikovat na odlišný skutkový stav v přezkoumávaném případě.
25. Další částí žaloby žalobce brojí (pozn. soudu opět shodně jako v žalobách podaných stejným právním zástupcem v již dříve projednávaných věcech) v obecné rovině proti nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. S tezí, které žaloba ve vztahu k rozhodnutím o přestupcích a rozhodnutím vydaných v příkazním řízení soudu přdestřela, lze v obecné rovině souhlasit. Je-li podkladem pro záznam bodů pravomocné rozhodnutí správního orgánu o přestupku ve smyslu § 123b odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, správní orgán již nepřezkoumává jeho správnost a zákonnost či dokonce kvalifikaci skutku, jak již bylo řečeno v úvodní části argumentace soudu, ale soustředí se k vzneseným námitkám na to, zda jde o řádný podklad pro záznam a zda byl zaznamenán správný počet bodů. Ve vztahu k příkazovému bloku v návaznosti na oznámení o uložení pokuty za přestupek v příkazním řízení dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu příkazem na místě lze ve stručnosti shrnout, že je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že se určitá osoba dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti příkazového bloku vyplývají zejména z § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky. Povaze příkazního řízení odpovídají strohé a zkratkovité formulace, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v příkazním řízení uložena. Konkrétní jednání přitom musí být v příkazovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 nebo ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).
26. Žalobce dále uvádí konkrétní výhrady vůči příkazovému bloku vydanému Policií České republiky Železný Brod dne X, č. j. X, příkazovému bloku vydanému Policií České republiky Rychnov u Jablonce nad Nisou dne X, č. j. X a příkazovému bloku vydanému Policií České republiky Jablonec nad Nisou dne X, č. j. X.
27. Žalobce uvádí konkrétní výhrady vůči pokutovým blokům (pozn. soudu žalobce nereflexuje, že po 1. 7. 2017 jde o příkazový blok). Soud zdůrazňuje, že žalobce tak činí, aniž by zároveň správním orgánům rozhodujícím v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů vytýkal, že záznam bodů byl nesprávný, přestupků se nedopustil, s vydáním příkazových bloků nesouhlasil, nepodepsal je apod.

28. Příkazový blok ze dne X, série X, č. X, obsahuje právní kvalifikaci „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“, a dodatek „§ 6/1a) z. č. 361/2000 Sb.“ v rámci popisu skutku. Soud považuje tyto údaje za postačující, v souladu s § 92 odst. 1 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu za porušení povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona, tedy porušení povinnosti „být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu.“ Tomu odpovídá popis skutku slovy „X, X hod. ulice X, X, jako řidič vozidla X nebyl za jízdy připoután“. Z těchto zkratků běžně užívaných při vyplňování bloků vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, když řídil vozidlo nepřipoután bezpečnostním pásem. Rovněž místo a čas přestupkového jednání byly dostatečně specifikovány. V kolonce č. 1 je dále uvedeno jméno žalobce „X“, v kolonce č. 2 datum narození: „X“, v kolonce č. 3 adresa místa trvalého pobytu: „X, X“, v kolonce č. 4 totožnost ověřena: „OP X lustraci“. Nelze proto tvrdit, že by nebyla přesně zjištěna osoba, která přestupek spáchala. V kolonce č. 8 celková výše pokuty: „200,- Kč“, slovy „dvě stě Kč“. Výše pokuty je proto dostatečně srozumitelně specifikována. Dále je na příkazovém bloku uvedeno, že byl sepsán „X“, je opatřen otiskem úředního razítka Policie ČR a identifikačními údaji a podpisem policisty. Kolonky č. 9-11 jsou proto taktéž správně vyplněny. Nedůvodná je též námitka nejednoznačného označení formy zavinění v příkazovém bloku, neboť forma je jednoznačně na bloku označena škrtnutím nehodící se varianty. Je tedy jasné, že bylo shledáno zavinění ve formě nedbalosti v souladu s § 92 odst. 2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Lze konstatovat, že žalobce se mohl na místě bránit proti zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě, což neučinil. Příkazový blok považuje soud za dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.
29. Obsahuje-li příkazový blok ze dne X, série X, č. X, právní kvalifikaci „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“, a dodatek „§ 6/1a) zák. č. 361/2000 Sb.“ v rámci popisu skutku, považuje soud tyto údaje za postačující, v souladu s § 92 odst. 1 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu za porušení povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona, tedy porušení povinnosti „být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu.“ Tomu odpovídá popis skutku slovy „Dne X v X hod. Jablonec n. N. , X, X, řidič MV r.z.: X neužil za jízdy bezpeč. Pás.“ Z těchto zkratků běžně užívaných při vyplňování bloků vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, když řídil vozidlo nepřipoután bezpečnostním pásem. Rovněž místo a čas přestupkového jednání byly dostatečně specifikovány. V kolonce č. 1 je dále uvedeno jméno žalobce „X“, v kolonce č. 2 datum narození: „X“, v kolonce č. 3 adresa místa trvalého pobytu: „X, X“, v kolonce č. 4 totožnost ověřena: „X“. Nelze proto tvrdit, že by nebyla přesně zjištěna osoba, která přestupek spáchala. V kolonce č. 8 celková výše pokuty: „100,- Kč“, slovy „sto korun českých Kč“. Výše pokuty je proto dostatečně srozumitelně specifikována. Dále je na příkazovém bloku uvedeno, že byl sepsán „v X dne X“, je opatřen otiskem úředního razítka Policie ČR a identifikačními údaji a podpisem policisty. Kolonky č. 9-11 jsou proto rovněž správně vyplněny. Nedůvodná je též námitka nejednoznačného označení formy zavinění v příkazovém bloku, neboť forma je jednoznačně na bloku označena škrtnutím nehodící se varianty. Je tedy jasné, že bylo shledáno zavinění ve formě nedbalosti v souladu s § 92 odst.

2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Lze konstatovat, že žalobce se mohl na místě bránit proti zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě, což neučinil. Příkazový blok považuje soud za dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.

30. Ke shodným závěrům soud dospěl ve vztahu k příkazovému bloku ze dne X, série X, č.X, který obsahuje právní kvalifikaci „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“, a dodatek „§ 6/1a) z. č. 361/2000 Sb.“ v rámci popisu skutku. Soud považuje tyto údaje za postačující, v souladu s § 92 odst. 1 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu za porušení povinnosti dle § 6 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona, tedy porušení povinnosti „být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu.“ Tomu odpovídá popis skutku slovy „Dne X v X. ul. X, X §6/1a) z.č. 361/2000 Sb. X. Řidič nebyl za jízdy připoután b. p.“. Z těchto zkratk běžně užívaných při vyplňování bloků vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, když řídil vozidlo nepřipoután bezpečnostním pásem. Rovněž místo a čas přestupkového jednání byly dostatečně specifikovány. V kolonce č. 1 je dále uvedeno jméno žalobce „X“, v kolonce č. 2 datum narození: „X“, v kolonce č. 3 adresa místa trvalého pobytu: X, X, v kolonce č. 4 totožnost ověřena: „X“. Nelze proto tvrdit, že by nebyla přesně zjištěna osoba, která přestupek spáchala. V kolonce č. 8 celková výše pokuty: „100,- Kč“, slovy „jedno sto Kč“. Výše pokuty je proto dostatečně srozumitelně specifikována. Dále je na příkazovém bloku uvedeno, že byl sepsán „v Jablonci n/N dne X“, je opatřen otiskem úředního razítka Policie ČR a identifikační údaje a podpis policisty. Kolonky č. 9-11 jsou proto také správně vyplněny. Nedůvodná je námitka nejednoznačného označení formy zavinění v příkazovém bloku, neboť forma je jednoznačně na bloku označena škrtnutím nehodící se varianty. Je tedy jasné, že bylo shledáno zavinění ve formě nedbalosti v souladu s § 92 odst. 2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Ani v tomto případě se žalobce na místě zjištění a právní kvalifikaci přestupku nebránil, ač tak mohl učinit, a příkazový blok podepsal. I tento příkazový blok je dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.
31. Žalobce dále v obecné rovině brojil i proti příkazovému bloku Městské policie Jablonec nad Nisou, ze dne X série X č. X. Neuvedl však žádné konkrétní námitky. Soud přesto z opatrnosti přezkoumal i tento příkazový blok, přičemž zjistil, že obsahuje právní kvalifikaci „§ 125c/1f/3 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. Soud považuje tyto údaje za postačující, v souladu s § 92 odst. 1 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu za porušení povinnosti dle § 18 odst. 4 uvedeného zákona, tedy porušení povinnosti „V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹.“ Tomu ostatně odpovídá i popis skutku slovy „Dne X, v X h., v obci X-X, překročena rychlost v obci 50/74 km/h 71 km/h, X“. Z těchto zkratk běžně užívaných při vyplňování bloků vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, když překročil nejvyšší povolenou rychlost. Rovněž místo a čas přestupkového jednání byly dostatečně specifikovány. V kolonce č. 1 je dále uvedeno jméno žalobce „X“, v kolonce č. 2 datum narození: „X“, v kolonce č. 3 adresa místa trvalého pobytu: „X, X“, v kolonce č. 4 totožnost ověřena: „X.“ Nelze proto tvrdit, že by nebyla přesně zjištěna osoba, která přestupek spáchala. V kolonce č. 8 celková výše pokuty: „1 400,- Kč“, slovy

„tisíc čtyři sta korun“. Výše pokuty je taktéž dostatečně srozumitelně specifikována. Dále je na příkazovém bloku uvedeno, že byl sepsán „v X dne X“, je opatřen otiskem úředního razítka Policie ČR a identifikačními údaji a podpisem policisty. Kolonky č. 9-11 jsou proto taktéž správně vyplněny. Nedůvodná je též námitka nejednoznačného označení formy zavinění v příkazovém bloku, neboť forma je jednoznačně na bloku označena škrtnutím nehodící se varianty. Je tedy jasné, že bylo shledáno zavinění ve formě nedbalosti v souladu s § 92 odst. 2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Závěrem lze konstatovat, že žalobce se mohl na místě bránit proti zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě, což neučinil. Soud dále připomíná, že proti tomuto příkazovému bloku žalobce brojil návrhem na zahájení přezkumného řízení ze dne 26. 6. 2020. Žalovaný ve sdělení o vyřízení podnětu k přezkumnému řízení konstatoval, že nezjistil žádné okolnosti ani důvodné pochybnosti o tom, že by předmětné rozhodnutí nebylo v souladu s právními předpisy a uvedl, že neshledal důvody, pro které by mělo být přezkumné řízení zahájeno. S tímto názorem se soud ztotožnil a s přihlédnutím ke shora uvedené argumentaci příkazový blok považuje za dostatečně určitý, srozumitelný a čitelný.

32. Obecné námitky ohledně specifikace místa spáchání přestupkového jednání neshledal soud důvodnými. Popisem místa spáchání přestupků se v napadeném rozhodnutí ve vztahu ke každému příkazovému bloku podrobně zabýval správní orgán prvního stupně, resp. žalovaný a soud se s jejich závěry ztotožnil, jak rozvedl v předchozích bodech rozsudku. Žalobce namítal pouze formální nedostatky, aniž by se současně bránil tomu, že daný přestupek v uvedeném místě spáchal. Dále netvrdil ani skutečnost, že na místě nesouhlasil s kvalifikací skutku, nebo že by nepodepsal příkazový blok či byl k podpisu donucen. Za takové situace nebylo nutné v příkazovém bloku ještě podrobněji popisovat místo přestupkového jednání, pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích.
33. K námitkám ohledně nedostatečné identifikace osoby obviněného, soud uvádí, že je neshledal důvodnými. Všechny příkazové bloky mají zákonné náležitosti ve smyslu shora uvedených ustanovení zákona o přestupcích. Plyne z nich, že osobou, která přestupek spáchala, byl žalobce, ten byl označen jménem a příjmením, rodným číslem, a adresou bydliště, na příkazových blocích byl uveden podpis žalobce i datum převzetí příkazového bloku. Žalobce ostatně sám v dopise přiloženém k žalobě doznal, že uvedené přestupky spáchal. Ohledně výše uložené pokuty rovněž neplynou z obsahu údajů na příkazových blocích žádné pochybnosti.
34. Soud tedy uzavírá tím, že předmětné příkazové bloky, jejichž nedostatky žalobce namítal, správní orgány správně posoudily jako způsobilé podklady pro zápis příslušného počtu bodů do registru řidičů, přičemž nelze dospět k závěru, že by správní orgány postupovaly při vyřízení námitek nezákonně.

VI. Závěr a náklady řízení

35. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
36. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
37. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 1. červen 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu